

13 Νοεμβρίου, 1991

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΑΚΗΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 166/89).

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική Προσφυγή — Απόφαση επί
 ιεραρχικής προσφυγής κατά απόφασης της Αρχής Αδειών —
 Μόνη εκτελεστή διοικητική πράξη η απόφαση της Αναθεωρητικής
 Αρχής Αδειών — Η απόφαση της Αρχής Αδειών χάνει την εκτελε- 5
 στότητά της μετά την απόφαση επί της ιεραρχικής προσφυγής —
 Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος μπορεί να κα-
 ταχωρηθεί μόνο κατά της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής
 Αδειών.

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Άδεια οδικής χρήσης — Η διακριτι- 10
 κή ευχέρειά της κατά την εξέταση αίτησης για χορήγηση άδειας
 επεκτείνεται και στην εκτίμηση και τον καθορισμό των στοιχείων
 συγκεκριμένης περιοχής καθώς και τον τρόπο και τα μέσα αντιμε-
 τώπισής τους — Η υποκειμενική εκτίμηση πραγματικού ζητήματος
 το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές είναι έξω από 15
 τα όρια του δικαστικού ελέγχου — Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά
 την κρίση της αρμόδιας αρχής με την δική του, αν αυτή ήταν εύλο-
 γα επιτρεπτή με βάση τα γεγονότα και την εφαρμογή της νομοθε-
 σίας και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου.

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του αυτή την απόφαση 20
 τόσο της Αρχής Αδειών όσο και της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών
 να απορρίψουν αίτημά του για χορήγηση άδειας μεταφοράς στρα-
 τιωτών της περιοχής Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους
 και αντιστρόφως. Και οι δύο επίδικες αποφάσεις είχαν ληφθεί με
 την αιτιολογία ότι οι ανάγκες των στρατιωτών εξυπηρετούνταν με 25
 τις ήδη υπάρχουσες άδειες.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε πως οι αποφάσεις έπασχαν λόγω έλλει-
 ψης της δέουσας έρευνας, έλλειψης αιτιολογίας, πλάνης περί το
 νόμο και υπέρβαση καιλή κατάχρηση εξουσίας.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

5 (1) Η αιτούμενη από τον αιτητή θεραπεία "2" δηλαδή η ακύρωση της απόφασης της Αρχής Αδειών απορρίπτεται σαν ανεδαφική και ανυπόστατη, για το λόγο ότι με την καταχώρηση, από τον αιτητή, ιεραρχικής προσφυγής εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών, η απόφαση αυτή έχασε την εκτελεστότητά της και συγχω-
νεύτηκε στην τελική απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, η οποία κατέστη και η μόνη εκτελεστή.

10 (2) Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά την ενάσκηση των εξουσιών που χορηγήθηκαν στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών με το άρθρο 4Α των περί Ρυθμίσεων Τροχαίας Κινήσεως Νόμων, Νόμοι 9/82 και 84/84. Το άρθρο αυτό προνοεί ανάμεσα σ' άλλα ότι η αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να επικυρώσει την προσβληθείσα
15 απόφαση.

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, στην υπό κρίση υπόθεση, επικύρωσε την προσβληθείσα απόφαση και απόρριψε την αίτηση του αιτητή.

20 Η απόφαση της Αρχής Αδειών λήφθηκε μετά από έρευνα του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών, η οποία κατέδειξε ότι οι ανάγκες μεταφοράς των στρατιωτών από Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους, εξυπηρετούντο με τα λεωφορεία της εταιρείας Λινού-Φλάσου-Πέτρα Λτδ και τα αγροτικά ταξί της περιοχής.

25 Η Αρχή είχε ενώπιόν της μια ολοκληρωμένη εικόνα της υπόθεσης, τόσο από τους διοικητικούς φακέλους όσο και από τις πληροφορίες και γραπτές δηλώσεις του αιτητή και των ενισταμένων προσώπων, την ισχύουσα νομοθεσία και τα λοιπά πραγματικά περιστατικά. Επομένως, ο ισχυρισμός για μη διεξαγωγή της δέουσας
30 έρευνας δεν έχει τεκμηριωθεί και απορρίπτεται.

35 (3) Η υποκειμενική εκτίμηση ενός πραγματικού ζητήματος, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Η διακριτική ευχέρεια που παρέχει ο νόμος στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών περιλαμβάνει και την εκτίμηση και τον καθορισμό των στοιχείων της συγκεκριμένης περιοχής, καθώς και τον τρόπο και τα μέσα αντιμετώπισής τους.

40 Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της αρμόδιας αρχής με τη δική του κρίση, αν η εκτίμηση αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή, με βάση τα γεγονότα και την εφαρμογή της νομοθεσίας και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου. Στην παρούσα υπόθεση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εκτίμησε όλα τα υπαρκτά γεγονότα, διεξήγαγε εκτεταμένη έρευνα, άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με βάση τα ορθά νομοθετημένα κριτήρια και τις αρχές του Διοικητι-

κού Δικαίου και αιτιολόγησε επαρκώς την εκδοθείσα απόφαση.

Προσφυγή απορρίπτεται με £75 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Pantazis v. Republic (Προσφυγή Αρ. 763/87, ημερομηνίας 31.7.89)

Εταιρεία Λεωφορείων Δευτεράς-Ανάγκιας "Χρυσοσπηλιώτισσα" 5
Ατδ ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 391/88, ημερ. 11.10.89)

Rainbow Bleaching & Dyeing Co Ltd v. Αναθεωρητικής Αρχής
Αδειών (Προσφυγή Αρ. 424/88, ημερ. 13.1.90).

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής 10
Αρχής Αδειών με την οποία απέρριψε ιεραρχική προσφυ-
γή των αιτητών εναντίον απόφασης της Αρχής Αδειών με
την οποία αρνήθηκε να χορηγήσει στον αιτητή άδεια για
μεταφορά στρατιωτών.

Α. Γεωργίου, για τον αιτητή. 15

Μ. Τσιάππα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α' για
τους καθ' ων η αίτηση.

Χρ. Χριστοφόρου, για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. 20
Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά τις ακό-
λουθες θεραπείες:

"1. Απόφαση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η από-
φαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ημερομηνίας
21.1.89 στην ιεραρχική προσφυγή υπ' αριθμόν 179/87 25
είναι άκυρη και άνευ αποτελέσματος.

2. Απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της
Αρχής Αδειών ημερομηνίας 24.2.87 στην αίτηση του αι-
τητού ημερομηνίας 20.11.86 είναι άκυρη και άνευ απο-

τελέσματος.

3. Δήλωση και/ή διαταγή του Δικαστηρίου ότι ο αιτητής δικαιούται να μεταφέρει επ' αμοιβή τους στρατιώτες της περιοχής Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους και αντιστρόφως με το MINI-BUS QA978.

4. 'Εξοδα."

- Προτού προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της παρούσας προσφυγής, θα πρέπει να αναφέρω πως η αιτούμενη από τον αιτητή θεραπεία '2' (ανωτέρω) απορρίπτεται σαν ανεδαφική και ανυπόστατη, για το λόγο ότι με την καταχώριση, από τον αιτητή, ιεραρχικής προσφυγής εναντίον της απόφασης της Αρχής Αδειών, η απόφαση αυτή έχασε την εκτελεσιτότητα της και συγχωνεύτηκε στην τελική απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών, η οποία κατέστη και η μόνη εκτελεστή. Την απόφαση αυτή της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών ο αιτητής, εν πάση περιπτώσει, προσέβαλε με την παρούσα προσφυγή του.

Οι λόγοι που προβάλλονται για την ακύρωση της επίδικης απόφασης είναι:

1. Έλλειψη δέουσας έρευνας·
2. Έλλειψη αιτιολογίας·
3. Πλάνη περί το νόμο, και
4. Υπέρβαση και/ή κατάχρηση εξουσίας.

- Ο αιτητής είναι εκτοπισμένος από το Καλό Χωριό Λεύκας και τώρα κάτοικος Λινού. Είναι επίσης ιδιοκτήτης του minibus υπ' αρ. εγγραφής QA978, το οποίο έχει άδεια οδικής χρήσης σαν τουριστικό λεωφορείο με έδρα τη Φλάσου, το οποίο, σύμφωνα με την άδεια του, δύναται να κυκλοφορεί σ' ολόκληρη την Κύπρο για την περιοδεία τουριστικών ομάδων και τη μεταφορά ομάδων επιβατικών σε εκδρομές καθορισμένου προορισμού. (Παράρτημα 1).

Ο αιτητής, με αιτήσεις του ημερ. 20.11.86 (Παραρτήματα 2 και 2Α), ζήτησε από την Αρχή Αδειών άδεια για μεταφορά με το λεωφορείο του από τα χωριά Λινού-Φλάσου-Ευρύχου στο κοινοτικό νηπιαγωγείο Ευρύχου, με βάση συμβόλαιο μεταξύ αυτού και του Συνδέσμου Γονέων του κοινοτικού νηπιαγωγείου Ευρύχου (Παράρτημα 3), καθώς και για μεταφορά στρατιωτών από Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους. 5

Στη χορήγηση των πιο πάνω αδειών υπόβαλαν ενστάσεις, η Αθούλλα Νεοφύτου, ιδιοκτήτρια αγροτικού ταξί με έδρα την Ευρύχου, η Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Αυτοκινητιστών Κύπρου εκ μέρους της Εταιρείας Λεωφορείων Λινού-Φλάσου-Πέτρας Λτδ, η Παναγιώτα Σολωμού, ιδιοκτήτρια επί συμβάσει λεωφορείου, ο Παντελής Γεωργίου, ιδιοκτήτης αγροτικού ταξί με έδρα την Ευρύχου και ο Μάριος Ανδρέου, οδηγός αυτοκινήτου με έδρα την Φλάσου. (Παραρτήματα 4, 4Α, 4Β, 4Γ και 4Δ). Κύριο επιχείρημα των ενστάσεων αυτών ήταν ότι, τα ήδη υπάρχοντα αδειούχα λεωφορεία και αγροτικά ταξί της περιοχής όχι μόνο εξυπηρετούν ικανοποιητικά τις ανάγκες αυτές, αλλά και σε μερικές περιπτώσεις υποαπασχολούνται. 10
15
20

Η Αρχή Αδειών στη συνεδρίαση της ημερ. 27.1.87 (Παράρτημα 5), εξέτασε την αίτηση του αιτητή και άκουσε τις παραστάσεις τόσο του ιδίου όσο και των πιο πάνω ενισταμένων, που ήταν παρόντες. 25

Στη συνεδρίαση της με ημερ. 24.2.87 (Παράρτημα 6), η Αρχή Αδειών, αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών, την έκθεση του Ελεγκτή Μεταφορών (Παράρτημα 6), τις απόψεις των ενισταμένων και του αιτητή, αποφάσισε να χορηγήσει την αιτούμενη άδεια για μεταφορά μαθητών και να αρνηθεί τη χορήγηση της αιτούμενης άδειας για μεταφορά στρατιωτών. Η σχετική απόφαση της Αρχής είναι η ακόλουθη: 30

“Το Τμήμα εισηγείται έγκριση της αίτησης για τη μεταφορά των παιδιών του Νηπιαγωγείου Ευρύχου, για 35

τη σχολική περίοδο 86-87. Όσον αφορά την αίτηση για τη μεταφορά στρατιωτών από Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους, το Τμήμα δεν εισηγείται έγκριση της αίτησης γιατί οι στρατιώτες μπορούν να εξυπηρετηθούν είτε με τα λεωφορεία της Εταιρείας Λινού-Φλάσου-Πέτρα Λτδ, είτε με τα αγροτικά ταξί της περιοχής.

5 Η Αρχή Αδειών, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιον της στοιχεία, αποφάσισε να υιοθετήσει την εισήγηση του Τμήματος."

10 Οι πιο πάνω αποφάσεις της Αρχής Αδειών κοινοποιήθηκαν τόσο στον αιτητή όσο και στους ενιστάμενους με επιστολές ημερ. 3.4.87 (Παραρτήματα 8, 8Α, 8Β, 8Γ, 8Δ και 8Ε).

15 Εναντίον της απορριπτικής απόφασης της Αρχής Αδειών για μη χορήγηση άδειας μεταφοράς στρατιωτών, ο αιτητής άσκησε στις 24.4.87 ιεραρχική προσφυγή ενώπιον της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (Παράρτημα 9).

20 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών εξέτασε την ιεραρχική προσφυγή του αιτητή σε συνεδρίαση της με ημερ. 8.10.88 (Παράρτημα 14). Κατά την εξέταση άκουσε τον αιτητή και το δικηγόρο του και έλαβε υπόψη όλα τα σχετικά γεγονότα και περιστατικά της υπόθεσης, μεταξύ των οποίων, τις υπογραφές των στρατιωτών της περιοχής Λεύκας, απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας στην ποινική
25 υπόθεση αρ. 17945/87, καθώς και βεβαίωση του κοινοτάρχη Λινού (Παραρτήματα 15, 16, 17, 18 και 19).

30 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα σχετικά γεγονότα και στοιχεία της υπόθεσης, αποφάσισε στη συνεδρία της με ημερ. 21.1.89 (Παράρτημα 20) τα πιο κάτω:

"Στην παρούσα υπόθεση η Αρχή δεν είναι ανάγκη να υπεισέλθει στο θέμα κατά πόσο η μεταφορά των στρατιωτών που διενεργεί ο προσφεύγων emπίπτει ή όχι

μέσα στην άδεια του οχήματος του προσφεύγοντα σαν τουριστικού λεωφορείου και τούτο διότι η άδεια υφίσταται και επομένως αν η μεταφορά αποτελεί μεταφορά ομάδων επιβατών σε εκδρομές καθορισμένου προορισμού τότε η μεταφορά είναι μέσα στους όρους της άδειας και δεν χρειάζεται οποιαδήποτε περαιτέρω άδεια. Αν όμως η μεταφορά αυτή δεν εμπίπτει στον πιο πάνω ορισμό τότε η μεταφορά είναι παράνομη και είναι θέμα των αρμόδιων δικαστηρίων να πάρουν τα αναγκαία μέτρα.

Η υπόθεση ενώπιόν μας αφορά προσφυγή του προσφεύγοντα για χορήγηση σ' αυτόν επιπρόσθετης άδειας για εκτέλεση ειδικής διαδρομής από Λινού-Φλάσου προς Λεμεσό για εξυπηρέτηση των στρατιωτών.

Έχοντας υπόψη μας όλα τα ενώπιόν μας στοιχεία θεωρούμε ότι οι ανάγκες αυτές εξυπηρετούνται ή μπορούν να εξυπηρετηθούν ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία της περιοχής ή και από τα υφιστάμενα αδειούχα αγροτικά ταξί και για το λόγο αυτό απορρίπτουμε την προσφυγή και επικυρώνουμε την απόφαση της Αρχής Αδειών."

Η πιο πάνω απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κοινοποιήθηκε στον αιτητή και στους ενιστάμενους με επιστολή ημερ. 4.2.89 (Παράρτημα 2) και εναντίον αυτής ο αιτητής καταχώρισε στις 7.3.89 την παρούσα προσφυγή.

Ο δικηγόρος του αιτητή, για θεμελίωση των λόγων ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης, ισχυρίστηκε πως η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα, γιατί κατά την εξέταση της υπόθεσης παρέλειψε να ερευνήσει και να λάβει υπόψη της ένα βασικό στοιχείο, που ήταν οι ανάγκες της περιοχής και η μεταφορική εξυπηρέτηση των στρατιωτών, παρέπεμψε δε το Δικαστήριο στα Παραρτήματα 15-18 της ένστασης, ανωτέρω, τα οποία, όπως ανέφερε, ενισχύουν και υποστηρίζουν τον ισχυρισμό του.

Περαιτέρω, ο δικηγόρος του αιτητή αναφέρθηκε στο εδάφιο 3 του άρθρου 8 του Νόμου 9/82, το οποίο, όπως υποστήριξε, δημιουργεί νομοθετική υποχρέωση για χορήγηση άδειας λεωφορείου δημόσιας χρήσης, να λαμβάνονται υπόψη τα αναφερόμενα σε αυτό κριτήρια.

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως η Αρχή παρέλειψε να λάβει υπόψη της τα πιο πάνω στοιχεία κατά την εξέταση της υπόθεσης του αιτητή, γι' αυτό και η απόφαση της έπασχε λόγω πλάνης περί το Νόμο.

10 Επιπρόσθετα, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας της απόφασης, κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας.

Η επίδικη απόφαση λήφθηκε κατά την ενάσκηση των εξουσιών που χορηγήθηκαν στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών με το άρθρο 4Α των περί Ρυθμίσεων Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων, Νόμοι 9/82 και 84/84. Το άρθρο αυτό προνοεί ότι:

"(4) Η αναθεωρητική αρχή αδειών δύναται να εκδώσει μίαν των ακόλουθων αποφάσεων:

- 20 (α) να επικυρώσει την προσβληθείσαν απόφαση
 (β) να ακυρώσει την προσβληθείσαν απόφαση
 (γ) να τροποποιήσει την προσβληθείσαν απόφαση
 (δ) να προβή η ίδια εις έκδοσιν νέας αποφάσεως εις αντικατάστασιν της προσβληθείσης·
- 25 (ε) να παραπέμψη την υπόθεσιν εις την αρχήν αδειών, διατάσσουσα ταύτην να προβή εις ωρισμένην ενέργειαν."

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, στην υπό κρίση υπόθεση, επικύρωσε την προσβληθείσα απόφαση και απόρριψε την αίτηση του αιτητή.

Η απόφαση της Αρχής Αδειών λήφθηκε μετά από έρευνα του Τμήματος Χερσαίων Μεταφορών, η οποία κατέδειξε ότι οι ανάγκες μεταφοράς των στρατιωτών από Λινού-Φλάσου στους τόπους διαμονής τους, εξυπηρετούντο με τα λεωφορεία της εταιρείας Λινού-Φλάσου-Πέτρα Λτδ και τα αγροτικά ταξί της περιοχής. 5

Για τη διαμόρφωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών λήφθηκε εκτεταμένη και λεπτομερής μαρτυρία. Επίσης, λήφθηκε υπόψη η αθωωτική απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου σχετικά με την κατηγορία εναντίον του αιτητή, ότι στις 31.1.87 χρησιμοποίησε το τουριστικό λεωφορείο του κατά παράβαση των όρων αδειας του για τη μεταφορά ομάδας στρατιωτών από τη Λινού στη Λεμεσό, η βεβαίωση του προέδρου της κοινότητας Λινού, ότι ο αιτητής εξυπηρετούσε το στρατόπεδο υπ' αρ. 222ΤΠ, καθώς επίσης και οι υπογραφές των στρατιωτών που εξυπηρετούντο από τον αιτητή και ζητούσαν να δοθεί σ' αυτόν η αιτούμενη άδεια. 10 15

Σύμφωνα με τα άρθρα 5(1) και 5(6)(α) και (στ) των περί Ρυθμίσεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμων, η μεταφορά επιβατών επί κομίστρω κατ' επιβάτη και η περιοδεία τουριστικών ομάδων με τη μεταφορά επιβατών σε εκδρομές καθοριζόμενου προορισμού, αποτελούν δύο ξεχωριστές κατηγορίες οδικής χρήσης, για τις οποίες είναι αναγκαία η εξασφάλιση άδειας δυνάμει των διατάξεων των πιο πάνω Νόμων. Σύμφωνα με το άρθρο 5(7) των Νόμων, "ουδέν όχημα δύναται, άνευ της άδειας της αρχής αδειών, να εκτελή πλείονας της μιας οδικής χρήσεις". 20 25

Η Αρχή είχε ενώπιόν της μια ολοκληρωμένη εικόνα της υπόθεσης, τόσο από τους διοικητικούς φακέλους όσο και από τις προφορικές και γραπτές δηλώσεις του αιτητή και των ενισχυμένων προσώπων, την ισχύουσα νομοθεσία και τα λοιπά πραγματικά περιστατικά. Επομένως, ο ισχυρισμός για μη διεξαγωγή της δέουσας έρευνας δεν έχει τεκμηριωθεί και απορρίπτεται. 30 35

Περαιτέρω, η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών, αφού εξέ-

- 5 τασε και συνεκτίμησε όλα τα ενώπιον της στοιχεία, κατά-
 ληξε ότι οι ανάγκες μεταφοράς των στατιωτών της περιο-
 χής εξυπηρετούνται ή μπορούν να εξυπηρετηθούν ικανο-
 ποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα λεωφορεία της
 5 περιοχής ή και από τα υφιστάμενα αδειούχα αγροτικά
 ταξί και για το λόγο αυτό, απόρριψε την ιεραρχική προ-
 σφυγή του αιτητή και επικύρωσε την απόφαση της Αρχής
 Αδειών.

- 10 Η υποκειμενική εκτίμηση ενός πραγματικού ζητήμα-
 τος, το οποίο δεν αποδεικνύεται αντικειμενικά αναληθές ή
 ανακριβές, είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστι-
 κού ελέγχου. Η διακριτική ευχέρεια που παρέχει ο νόμος
 στην Αναθεωρητική Αρχή Αδειών περιλαμβάνει και την
 15 εκτίμηση και τον καθορισμό των στοιχείων της συγκεκριμι-
 μένης περιοχής, καθώς και τον τρόπο και τα μέσα αντιμε-
 τώπισής τους.

- 20 Το Δικαστήριο δεν υποκαθιστά την κρίση της αρμό-
 διας αρχής με τη δική του κρίση, αν η εκτίμηση αυτή ήταν
 εύλογα επιτρεπτή, με βάση τα γεγονότα και την εφαρμογή
 της νομοθεσίας και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου.
 (Βλ., μεταξύ άλλων, *Pantazis v. R.*, Υπ. Αρ. 763/87, ημερ.
 31.7.89, *Εταιρεία Λεωφορείων Δευτεράς-Ανάγκυιας "Χρυ-
 σοσπηλιώτισσα" Λτδ ν. Δημοκρατίας*, Υπ. Αρ. 391/88,
 ημερ. 11.10.89, *Rainbow Bleaching & Dyeing Co. Ltd v.*
 25 *Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών*, Υπ. Αρ. 424/88, ημερ.
 13.1.90, που δεν έχουν ακόμη επίσημα δημοσιευτεί).

- 30 Στην παρούσα υπόθεση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών
 εκτίμησε όλα τα υπαρκτά γεγονότα, διεξήγαγε εκτεταμένη
 έρευνα, άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με βάση τα
 ορθά νομοθετημένα κριτήρια και τις αρχές του Διοικητι-
 κού Δικαίου και αιτιολόγησε επαρκώς την εκδοθείσα από-
 φαση.

Ο ισχυρισμός για υπέρβαση και κατάχρηση εξουσίας
 παραμένει αθεμελιωτος και αστήριχτος.

- 35 Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή

στην Αρχή.

Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Ο αιτητής να πληρώσει £75.- έξοδα.

*Προσφυγή απορρίπτεται με
£75.- έξοδα εναντίον του αιτητή.*